

Prædiken søndag d. 29. oktober 2016.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Fill 4,4-7.

Gospelmeditation: Grateful

Som barn hørte jeg tit min gamle mormor sige, at taknemmelighed er en dyd.

Som så mange ordsprog, man hører som barn eller som som ung, så går det bare ind af det ene øre og ud af det andet, for så først at vende tilbage i voksenlivet.

I mit arbejde som præst, har jeg nogen gange det privilegium, at få lov at tale med mennesker, som godt ved, at deres tid i livet er ved at rinde ud.

Jeg hører ofte, ældre mennesker sige, at der er så meget at være taknemmelig for. Ofte siger de det i situationer, hvor jeg som udenforstående ikke helt kan forstå, at de der hvor de er, lige nu, har overskud til at tænke over ting i livet, de er taknemmelige for.

Jeg oplever ofte, at de småting, i min tilværelse, eller på mit job, som ikke lige går som smurt i olie, kommer til at irriterer mig forholdsmæssigt meget.

Det er så let, at lade sig irritere over småting, som i det store billede, i virkeligheden kun er småting.

Kender du det med, at der skal ti gode ting til at opveje, en dårlig?

Måske hænger det sammen med vores kultur, hvor vi har fået givet os selv, den forståelse, at alting skal være

perfekt, karakteren skal være tolv, tøjet skal være en bestemt slags, og mobilen kan kun være en dyr smartphone, at det, som ikke er helt perfekt, ikke bare er godtnok, men faktisk opleves som noget rigtigt skidt.

Kun det perfekte er god nok.

Næste spørgsmål bliver så: "Hvem af os er perfekte?"

Jeg kan sige med det samme, at det er jeg ikke.

Jeg kan ikke se, hvad du tænker om dig selv, men jeg tvivler på at ordet perfekt, er det meste dækkende ord i din egen beskrivelsen af dit liv.

Livet er jo ikke perfekt. Faktisk er det langt fra perfekt. Men det er ikke det samme, som at der ikke kan være ting at være taknemmelig for i livet.

Efter de mørke dage skinner solen jo. Uvejr har det med at gå over. Det er urimeligt træls at være i dem, men det går over.

Nogle af de første kristne blev rådet til at glæde sig.
"Glæd Jer altid i Herren. Jeg siger atter, glæd Jer!"¹

Det er ikke en opfordring til tankeløs lalle-glæde. De ord er sagt i ind i en kultur, hvor det at tro på Jesus ikke bare var lidt anderledes, men også faktisk noget man kunne blive forfulgt for. Det kunne koste én alt at tro, men opfordringen lyder helt klart, at bede Gud om hjælp, ved også at sige tak.

¹ Fill4,4-7.

Filipperbrevet skriver: "**v6** *Vær ikke bekymrede for noget, men bring i alle forhold jeres ønsker frem for Gud i bøn og påkaldelse med tak. v7* *Og Guds fred, som overgår al forstand, vil bevare jeres hjerter og tanker i Kristus Jesus.*"²

Der er intet af det, som vi har i vores liv, der er godt, som giver sig selv. I vores, på mange måder privilegerede kultur, er det så utroligt let at glemme.

Bibelens tekster og kristendommens opfordring til taknemmelighed, er formet i en tid og på et sted, hvor man levede af naturens gaver, og derfor var sårbare overfor de udsving, som nu en gang er i naturen. Der er ingen, der lover, at det lykkes at få en høst i hus. Og man har oplevet, at der er knaphed, så glæden over, at have, når man havde, var stor. Man var taknemmelig for ting, som vi vil tage for givet.

Hos os er det lidt anderledes. Der er det nærmest en rettighed, at livet flasker sig for os, og vi bliver personligt fornærmede, når vi oplever, at det går skævt.

Vi glemmer at livet og glæderne i det, er gaver, som vi dybest set ikke kan sige, at vi har ret til. Man har ikke ret til en gave, men det er dejligt at få den.

Taknemmelighed fylder nok ikke så meget i vores almindelige dagligdag, og dog!

² Fill 4,6-7.

4 af 4

Noget af det første, vi lærer vores børn, er at bruge ordet tak. Det er vigtigt for os, at de siger tak for mad, eller tak, når nogen giver dem en gave.

Måske er taknemmelighed alligevel en dyd.

Jeg har mange ting og mange mennesker i mit liv, som jeg har stor grund til at være taknemmelig over. Er mit liv perfekt? Nej. Er mit liv uden problemer? Nej.

Men dybest set har jeg meget at været taknemmelig for. I aften vil jeg huske at sige tak til Gud for alt det.

TAK.